

ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΜΕ ΠΑΡΕΔΩΣΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΖΩΣΑ!

Η «Μακεδονική»... αντεπίθεσι για την ορθότητα του
«ΜΕ και ΣΕ»

Εμπεριέχονται :

1. Οι επί του θέματος τεκμηριωμένες απόψεις των συντακτών.
2. Επιστολή του Λογίου-Εκπαιδευτικού ΙΩΑΚΕΙΜ ΙΒΗΡΙΤΟΥ προς τον επίσης Λόγιο-Εκπαιδευτικό μοναχό Αρκάδιο, (ΜΟΝΗ ΒΛΑΤΑΔΩΝ 14 Ιουλίου 1932).
3. Σχετική ενισχυτική της επιχειρηματολογίας επιστολή του ομοτίμου καθηγητού του ΑΠΘ κυρίου ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΖΑΦΕΤΤΑ, 22 Απριλίου 2016.
4. Καταλυτικές παραπομπές σε «βόρεια» και «νότια» κείμενα του 18^{ου}, 19^{ου} και του 20^{ου} αιώνα.
5. Η συνηγορητική επί του ιδίου θέματος θέσι του επιτίμου καθηγητού του Πανεπιστημίου Αθηνών, κυρίου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΑΜΠΙΝΙΩΤΗ , απάντησι σε σχετική μας επιστολή (9 Ιουνίου 2016).

Κείμενο: Απόστολος Γ. Σιώκος, Ιατρός

Έρευνα-Επιμέλεια-Foto: Όλγα Σιώκου-Σιόβα, Δημοσιογράφος MS στις Διεθνείς Σχέσεις, Σύμβουλος Επικοινωνίας ΟΗΕ/UN-DESA

ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΜΕ ΠΑΡΕΔΩΣΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΖΩΣΑ! 1

Η «Μακεδονική»... αντεπίθεσι για την ορθότητα του «ΜΕ και ΣΕ».

Στους υπογράφοντες δεν άρεσε καθόλου και δεν συμβιβάστηκαν ποτέ με την ταπεινωτική και επώδυνη «απόσυρσι» του «ΜΕ» και του «ΣΕ» μας από τον προφορικό, τον γραπτό και τον καθημερινό μας λόγο.. Πρόκειται ακριβώς γι' αυτά τα ιστορικά και γραμματολογικά σωστότατα – ορθότατα «ΜΕ» και «ΣΕ» ημών των Μακεδόνων, των Θρακών και όλων γενικότερα των ΡΩΜΙΩΝ (των Νοτιοελλήνων αδελφών μας, επίσης και βεβαίως, συμπεριλαμβανομένων).

Χωρίς καμιά αντίστασι, με μια απαράδεκτη ηττοπάθεια, ενδώσαμε στις ηλίθια χλευαστικές αναφορές κάποιων ψευδο-«πρωτευουσιάνων» που «κατασκευάζουν» την γλώσσα μας και την γραμματική της στα πολυθρονάτα, φαύλα συνηθέστατα, γραφεία τους και τα «αποσύρουμε» μέχρις εξαφανίσεως, δυστυχώς, απαξιωτικά καθημερινά. Κι εγκαταλείψαμε το «Εμένα **ΜΕ** το είπανε άνθρωποι μερακλήδες...» και το «**ΣΕ** είπα τα μελιτζανιά να μην τα ξαναβάλεις πια...» των Δημοτικών μας τραγουδιών **2** και χιλιάδες άλλες παραδοσιακές αναφορές για να μη μας... χλευάση κάποιος ΜΟΥ, ΣΟΥ, ΞΟΥδας... ότι θα «ΤΟΝ κάνουμε, λέει, κεφτεδάκια», ενώ αυτός ευχαρίστως και ευγενώς μπορεί να «ΜΑΣ κάνη ομαδικά κιμά και κεφτεδάκια» με όποια άλλη σύμβρασι επιθυμεί...

Υπάρχει κανείς **Μικρασιάτης** ή **Ευξείνιος Ρωμιός** που θα μπορούσε να αλλάξει το «Τι **ΣΕ** μέλλει εσένανε από πού είμαι εγώ, απ' το Καραντάσι, φως μου, ή απ' το Κορδελιό. Τι **ΣΕ** μέλλει εσένανε κι όλο **ΜΕ** ρωτάς από ποιο χωριό είμαι εγώ αφού δε **Μ'(Ε)** αγαπάς..»

Διανοείται κανείς ότι αντί αυτού του Καθάριου-Δωρικού «**ΣΕ**» θα μπορούσε ένα άχρωμο, «του γλυκού νερού», ξεθωριασμένο «σου» να μεταφέρει το σύνολο της έκφρασης και την έντασι των συναισθήματων αυτής της ρωμιοπούλας;...

Και ο Μαυροθαλασσίτης λυράρης-τραγουδιστής με την άφθαρτη στους αιώνες ελληνική ποντιακή λαλιά του «παραθέτει» μελωδικά, πιστευτά και άμεσα τα συναισθήματα του έρωτά του στην αγαπημένη του.. «...Λέγω **ΣΕ**, πουλί μ'...» ..Και όποιον τον «βαστάει» ας πάει να τον «αλλαξοπιστήση» με τις νεότευκτες, της «κακιάς ώρας» γραμματικές του.

Και ακόμη βάλτε και ακούστε παλιές κασέτες από γάμους και πανηγύρια των γνήσιων λαϊκών οργανοπαιχτών και απολαύστε την αυθεντικότητα, την περιεκτικότητα, την ομορφιά και το μεγαλείο των «**ΜΕ**» και των «**ΣΕ**» των τραγουδιών και των διαλόγων.

Επισκεφθήτε την **Κύπρο** μας για όλα όσα σπουδαία έχει να μας προσφέρει, όσοι δεν το κάνατε ακόμα, και μιλήστε με τους αδελφούς μας εκεί ή εν ανάγκη συναντηθείτε με έναν Κύπριο στο περιβάλλον σας και ακούστε απ' το στόμα του αυθεντικότατα και αυθόρμητα τον απόηχο των αρχαιοελληνικών αλλά και μεταβυζαντινών μας εκφορών: «είπα **ΣΕ**» και όχι βεβαίως «είπα ΣΟΥ»... **3**

1 Με **ενδιαφέρουσες προσθήκες** επί της αναρτήσεως μας (fb) της 6^{ης} Ιουνίου 2016

2 Ως γνωστόν οι δισκογραφικές εταιρίες με την αλαζονεία και τον αυταρχισμό που τις διακρίνει σε πάμπολλες περιπτώσεις δεν σεβάστηκαν την γλώσσα και την γραμματική του παραδοσιακού στίχου και επέβαλαν την δική τους εμπορική άποψη..Ειδεχθής Ασέλγεια..ελάχιστες εξαιρέσεις τραγουδιστών δεν υποκύπτουν στις πιέσεις των μουσικών βιομηχανικών εταιριών για την παραποίηση αυτή.

3 Αγάπητέ Απόστολε,

(...). Εδώ και καιρό διαλαλώ την ορθότητά του.

Το "σε είπα κλπ" απορρέει από το "είπα σε σένα " γι αυτό και το ορθό "σε είπα...". Το "σου είπα..." από πού βγαίνει; Γι αυτό και οι Κύπριοι ακόμα λένε"είπα σε" δηλαδή : "σε είπα" κι όχι "είπα σου". κ.ο.κ.(...). **Γιάννης Τζαφέττας, 22-4-2016.**

Θα σταθούμε με ΔΕΟΣ λίγο διεξοδικότερα στο κορυφαίο τραγικό γεγονός της Ρωμιοσύνης - της **Άλωσης της Πόλης** του. Σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη του Ορθόδοξου Χριστιανικού Κόσμου οι Ρωμιοί θρήνησαν τον Μεγάλο Χαλασμό – την Πτώσι της Βασιλεύουσας.

Ήταν τότε πού όσοι αδούλωτοι σκαρφάλωναν στις βουνοκορφές για μία στάλα Λευτεριάς και Περηφάνιας – ήταν τότε που παραξενευμένοι γύρευαν από τα πουλιά εξήγησι γιατί έχασαν τον πρωτινό τους τον κελαηδισμό και αυτά απαντούσαν μεταφέροντας παντού στην Οικουμένη το θλιβερό μαντάτο της Μεγάλης Συμφοράς «...Γιατί **ΜΕ** κόψαν τα φτερούδια μου, **ΜΕ** πήραν την λαλιά μου...

ΜΑΣ πήρανε την Πόλι μας και την Αγιά Σοφιά μας...Κλαίει πικρά η Παναγιά...»

Και τα Πουλιά κι η Παναγιά κι οι Λαγκαδιές κι οι Αετοί ΔΕΝ... καταλαβαίνουν από Μου, Σου, Ξουδικα, ψευτοφτιασίδα.

Για όποιον επιθυμεί επιστημονικότερη τεκμηρίωση μπορεί να ανατρέξει στις Άγιες Γραφές καθώς και σε Αλεξανδρινά και μεταγενέστερα ιστορικά κείμενα όπου υπάρχουν αναρίθμητες αναφορές με **ΜΕ** και **ΣΕ** και με **ΜΑΣ** και **ΣΑΣ** και **ΟΧΙ** με «μου» και «σου».

Δανειζόμαστε σχετική αναφορά και παραδείγματα από παλαιότερη ανάρτησι του **Μπαμπινιώτη**:

<http://www.babiniotis.gr/wmt/webpages/index.php?lid=1&pid=20&apprec=45>

«Εξετάζοντας το θέμα στην ιστορική του διάσταση, διαπιστώνουμε ότι η αρχαία δοτική πτώση (δίδωμι τῷ πατρί, δός ἡμῖν σήμεραν – λέγω τῷ φίλῳ, λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς) ἤδη ἀπὸ τα χρόνια τῆς Αλεξανδρινῆς Κοινῆς ἀρχίσε νὰ αντικαθίσταται στὴ χρῆση (στον προφορικό λόγο και σε πιο απλά κείμενα) **πρῶτα και κυρίως ἀπὸ τὴν αιτιατική, ἀργότερα δε και ἀπὸ τὴ γενική**. Παραδείγματα : **ΤΟΥΣ** παῖδας (ἀντί δοτικῆς : τοῖς παισί) χρήματα ἔδωρῆσατο (Θεοφάνης), καὶ εἰπῆς **ΤΟΝ** βασιλέα (ἀντί δοτικῆς : τῷ βασιλεῖ) (Πορφυρογέννητος), ὁ οὖν Δαβὶδ τὴν ἑαυτοῦ χώραν οὐκ ἐδίδου **ΤΟΝ** βασιλέα (Πορφυρογέννητος), κακὴν βουλήν **ΤΟΝ** ἔδωκαν (ἀντί δοτικῆς : τῷ ἔδωκαν) (Σπανέας), νὰ **ΣΕ** λείπη αἰσχύνῃ (ἀντί δοτικῆς : σοι λείπη), ἂν **ΣΕ** δώση ὁ Θεὸς χάριτας εἰς τὸν κόσμον (ἀντί δοτικῆς : σοι δώση) (Π. Διαθήκη), κρασὶν ψωμῖν μηδὲν **ΤΟΝ** δώσου (ἀντί δοτικῆς : τῷ δώσου) (Πρόδρομος).

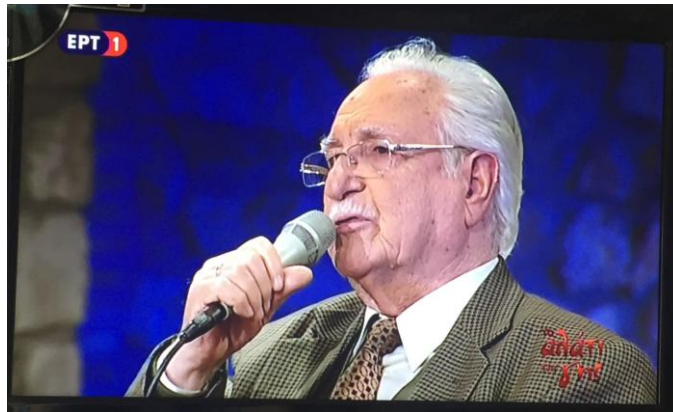
Αὐτὴ ἡ εξέλιξη εἶναι, λοιπόν, χρονικά παλαιότερη και επικράτησε στὸ κωνσταντινοπολίτικο ιδίωμα και στα βόρεια ἑλληνικά ιδιώματα, ἀκολουθώντας μιὰ γενικότερη τάση τῆς Ἑλληνικῆς νὰ γενικεύσει στὴ σύνταξη των ρημάτων και των προθέσεων τὴ χρῆση τῆς αιτιατικῆς στὴ θέση τῆς παλαιᾶς δοτικῆς ἀλλὰ –σε μεγάλη ἔκταση– και στὴ θέση τῆς παλαιᾶς γενικῆς.»

Αλλά, ευγενώς, προσθέτουμε, **όχι μόνον** στα **Κωνσταντινοπολικά** και στα **Βόρεια** ελληνικά ιδιώματα γιατί **συναντώνται και στα κεντρικά** και στα **νοτιότερα** και στα **νησιωτικά** και παλαιότερα και πλέον πρόσφατα μάλιστα...

Υπάρχουν ηχηρότατα παραδείγματα:

Ο Γέρος του Μωριά, ο γηραιός τότε Στρατηγός Κολοκοτρώνης, στην προς τους Ελληνόπαιδες ομιλία του στην Πνύκα, στις 8 Οκτωβρίου 1838, χρησιμοποιεί κατ' αποκλειστικότητα την αιτιατική μας. Λέει π.χ. « Και όταν έλεγες **«TON»** Κώστα (και **ΟΧΙ** όταν έλεγες του Κώστα) να δώσει χρήματα δια τας ανάγκας του έθνους...»

Αλλάξτε τον «Κώστα» του Κολοκοτρώνη με τον «Κωνσταντή» της **Θράκης** μας και ακούστε μελωδικά αυτή τη φορά **τον Χρόνη Αηδονίδη**: ...η μάννα του τον Κωνσταντή τον έλουζε, τον χτένιζε..(και τον προσέφερε και διάφορες άλλες μητρικές περιποιήσεις)...«κι ο δάσκαλος **«TON»** δίδασκε γράμματα **«TON»** μαθαίνει..(Δεν «του» δίδασκε, δεν «του» μαθαίνει.. **«TON»** δίδασκε, **«TON»** μαθαίνει).

EPT «Το αλάτι της γης» Κυριακή 21/8/2016. **ΧΡΟΝΗΣ ΑΗΔΟΝΙΔΗΣ** – Τραγούδια της Θράκης μας.

Ανατρέχουμε στον **Ρήγα Φεραίο**: «Νέα Πολιτική Διοικήσις», Τὰ δίκαια τοῦ ἀνθρώπου, § 32: Τὸ δίκαιον τοῦ νὰ δίδῃ ὁ κάθε πολίτης ἔγγραφον καὶ νὰ προσκλαίεται διὰ καμίαν ἐνόχλησιν ὅπου τῷ γίνεται πρὸς ἐκείνους ὅπου ἔχουν τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἔθνους εἰς τὸ χέρι τους, δὲν ἔχει νὰ ἐμποδίζεται κατ' οὐδένα τρόπον, μήτε νὰ **«TON»** εἰποῦν_πὼς δὲν εἶναι καιρὸς ἢ τόπος, ἀλλ' ὅποῖαν ὥραν καὶ ἂν πηγαίῃ ὁ παραπονούμενος πολίτης εἶναι δεκτὴ ἡ ἀναφορά του.

Και στον **Θεόδωρο Καΐρη** (Άνδριος ιερέας, φιλόσοφος, πολιτικός, συγγραφέας και αστρονόμος, 1784-1853, συνεργάτης και φίλος του Αδαμάντιου Κοραή, με πολυετείς πανεπιστημιακές σπουδές στην Ευρώπη): Πρακτικά Συμποσίου του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών (Άνδρος 1984), Αθήνα 1988, σελ. 45: Ἡ δεκαετής πείρα μου ἐν τῷ Γυμνασίῳ Κυδωνιῶν «**ΜΕ**» ἐδίδαξεν πόσον οἱ μαθηταὶ οἱ ὅποιοι γίνονται ἐκπεριτροπῆς καθηγαταί... διδάσκονται καὶ αὐτοὶ διδάσκοντες τοὺς ἄλλους.

Σταχυολογούμε, επίσης, από «**νότιες**» εφημερίδες και περιοδικά του 19^{ου} αιώνα μερικά ηχηρά παραδείγματα:

- «Ο ΣΩΤΗΡ - LE SAUVEUR» -ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ - JOURNAL POLITIQUE, LITTERAIRE ET COMMERCIAL- **ΝΑΥΠΛΙΑ, 10 Μαρτίου 1835:** «ΚΥΡΙΕ ΣΥΝΤΑΚΤΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ Η περιέργεια ...«**ΣΕ**» κοινοποιώ...»

- «Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ», **ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ, 27 Απριλίου 1861**, ΤΟΜ Γ', ΑΡΙΘ 34: «Απαιτούμεν «**ΤΟΝ**» Αρμοστή να μην «**ΤΟΝΕ**» γνοιάζη...»

- «ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ» - ΕΦΗΜΕΡΙΣ (Εκδιδομένη κατά Παρασκευή)- **Εν Πάτραις την 16 Ιανουαρίου 1881:** «Τούτο έρχομαι να εξετάσω μετασυντομίας. Ευελπιστώ... «**ΜΟΙ**» έλεγεν,...», «Μετά τινάς ημέρας, φίλος Ιταλός... «**ΜΕ**» παρακαλεί...», «Ηκολούθησα τω φίλω, και αίφνης... «**ΜΕ**» περιβάλλουσι...». κ.α.π.

Κι όλα αυτά τα παραπάνω στη συνέχεια των ύστερων βυζαντινών και μεταβυζαντινών χρόνων, όπου συναντούμε και πάμπολλα άλλα παρόμοια κείμενα λογίων στα οποία, μετά την προοδευτική αχρησία της δοτικής, χρησιμοποιούν το «**ΜΕ**» και το «**ΣΕ**» ορθότατα και κατ' αποκλειστικότητα.

Παραθέτουμε ένα πλέον πρόσφατο...

Κάντε παρακαλώ τον κόπο και διαβάστε το παρακάτω κείμενο ενός διακεκριμένου λογίου – εκπαιδευτικού των αρχών του προηγούμενου αιώνα (1932), ο οποίος αλληλογραφεί με φίλο του επίσης λόγιο του αυτού επιπέδου σχετικά με την ανάληψη της διεύθυνσης της Αθωνιάδας Σχολής του

Αγίου Όρους [πρόκειται για το γνωστό και ονομαστό εκπαιδευτικό ίδρυμα του Αγίου Όρους (1749-1821...1842.. μέχρι σήμερα) στο οποίο δίδαξαν, φοίτησαν και αναδείχτηκαν σπουδαίες και καταξιωμένες προσωπικότητες του Γένους: **Ευγένιος Βούλγαρης..Νικόδημος ο Αγιορείτης.., Κοσμάς ο Αιτωλός..Αθανάσιος Πάριος..Ρήγας Φεραίος..**].

"Μονή Βλατάδων 14'Ιουλίου 1932

Άγαπητέ Άρκάδιε «εὐλόησον»

Μιά φορά, κάτι **Σέ** είπα, για να εργασθῶμεν περί «πνευματικά πράγματα», ἢ γοῦν (Σχολάς, Ἀκαδημίας, Τυπογραφεία) κ.τ.τ. καὶ **μέ** ἀπήντησες- «ἐχόρτασα τὴν καλογερικὴν ἀχαριστίαν» ὅπερ ἦν μεθερμηνευόμενον «ἄφησέ **με** ἡσυχον»-. Ἄμ «ποσάκις φορές» δὲν τὸ εἶπα κ' ἐγώ, καὶ ὁμως, «ἐπανέρχομαι ὡς ἡ κύων ἐπὶ τὸ ἐξέραμα».

Δὲν θὰ **Σέ** ἔγραφα, ἀλλὰ εἶχα χθὲς παρ' ἐμοὶ τὸν Ἅγιον Θυατείρων καὶ τὰ εἶπαμαν ἓνα χέρι. **Μέ** παρώτρυνε λοιπὸν πολὺ, νὰ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τῆς στηρίξεως τῆς Ἀθωνιάδος καὶ τῆς προαγωγῆς αὐτῆς.

Ἀλλὰ ἔλα ποὺ ἔχω τὴν (...) ὑπερηφάνειαν (Κυπραῖος - Χατζῆς) ὅτι μόνον ὅταν τὴν διευθύνω ΕΓΩ τὴν Ἀθωνιάδα, μόνον τότε θὰ προοδεύσῃ ὅπως τὴν θέλομεν καὶ τὴν φανταζόμεθα; Καί, τῆς Ἀθωνιάδος στηριζομένης καὶ προαγομένης εἰς πνευματικὸν φυτώριον, φαντάσου τί ἡμπορεῖ (σ. 2) νὰ γίνῃ ὁ Ἄθως!!!

Νὰ μακρυγορήσωμεν; καὶ νὰ περιαυτολογήσωμεν;

- Ὅταν **μέ** ἐκάλεσαν γιὰ Σχολάρχην καὶ **μέ** ὠρισαν τὸν μισθόν μου 35 χιλ. δρχ., τοὺς ἀπήντησα, ὅτι, ἔρχομαι χωρὶς νὰ ἀποβλέπω εἰς τὸν μισθόν, οὔτε εἰς τίποτε ἄλλο. **Σᾶς** φέρνω ὡς ἐφόδιον τὸν πολὺν μου ζῆλον κ.λ.π. Ἠρχόμην **μέ** τὴν ιδέαν ὅτι θὰ ἔπειθα τὸν Εὐλόγιον καὶ τὸν Ἀθανάσιον, νὰ συνεργασθοῦμε καὶ νὰ δείξουμε Ἀγιορειτικὴν Σχολὴν εἰς τὸν κόσμον.

Ἐὰν ἐπείθοντο αὐτοί, εἶχα τὴν ιδέαν ὅτι θὰ ἔπειθα καὶ τοῦ λόγου Σου• μολονότι εἶχα ὑπ' ὄψει μου, τὸ «ἐχόρτασα τὴν καλογερικὴν ἀχαριστίαν», ὅπερ **μέ** ἀντέταξες ἄλλοτε, ἐν

τούτοις, ἔλεγα μέσα μου, ὅτι πτῶμα θὰ ἐγενόμην νὰ **μὲ** πατήσης, θὰ **Σὲ** ὠνόμαζα ὅμως, ἔστω καὶ Ἐπίτιμον Καθηγητὴν, ἢ καὶ Σχολάρχην, θὰ ἐδεχόμην ὅλους τοὺς ὄρους, ὅπως ἐδέχθηκα καὶ ὅλους τοὺς ὄρους τῶν δύο, Εὐλογίου καὶ Ἀθανασίου, μέχρι τοῦ σημείου, νὰ θέσω εἰς τὴν διάθεσίν των, ὅλον μου τὸν μισθόν, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἔλθουν νὰ συνεργασθῶμεν, διότι μία τοιαύτη συνεργασία τῶν λογίων Ἀγιορειτῶν, εἶναι ἡ μόνη ἢ ὁποία θὰ φέρῃ τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα, ὅπως τὰ φανταζόμεθα καὶ ὅπως πρέπει νὰ τὰ περιμένη κανεῖς, καὶ ὁ κόσμος ὅλος.(...)

**Ἐν ἀγάπῃ! πόση;
Πολλῇ, Πλείστη!**

Ἰωακείμ Ἰβηρίτης"

(Το ἀπόσπασμα τῆς ἐπιστολῆς προέρχεται ἀπὸ δημοσίευμα φίλου, περὶ τῆς Αθωνιάδος).

Και ἡ αείμνηστη συγγραφέας Πηνελόπη Δέλτα στὴν γλώσσα τῆς προσωπικῆς τῆς ἐπιστολογραφίας εκφράζει ἀπόλυτα τὴν συνέχεια καὶ τὴν συνεκτικότητα τῆς ορθῆς εκφορᾶς τοῦ λόγου τοῦ ακμάσαντος Αἰγυπτιώτου Ἑλληνισμοῦ τῆς Αλεξάνδρειας, τῆς Μακεδονίας καὶ ὅλης τῆς τότε πνευματικῆς Ἑλλάδος. Επικοινωνοῦσα ἐπιστολογραφικὰ με τὸν Νικόλαο Πλαστήρα, προκειμένου νὰ τὴν καταστήσῃ μέτοχο κάποιων λεπτομερειῶν τῶν στρατιωτικῶν τοῦ επιχειρήσεων, γράφει πρὸς αὐτὸν «Γράψε **ME**., στείλε **ME**., δώσε **ME**...».

Επομένως, ὁποῖος ἀπὸ μας -εἴτε **βόρειος**, εἴτε **νότιος**, εἴτε **νησιώτης** - «παρασυρμένος ἀπὸ τὸν συρμό» αρνεῖται τὸ «**ME**» καὶ τὸ «**ΣΕ**» μας, αρνεῖται τὸ γάλα τῆς μάνας του καὶ αὐτὸ δὲν συγχωρεῖται.

Με ιδιαίτερη ικανοποίησι, ἐπιτρέψτε μας νὰ παραθέσουμε στὸ σημεῖο αὐτὸ καὶ τὶς πλέον πρόσφατες ἐπὶ τοῦ θέματος **καθοριστικὲς ἀπόψεις** τοῦ ἐπιτίμου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Αθηνῶν κυρίου **Γεωργίου Μπαμπινιώτη** μετὰ ἀπὸ σχετικὴ μας πρὸς τὸν ἴδιο ἐπιστολὴ ταυτόχρονα με τὴν κοινοποίησι τῶν θέσεων μας «περὶ τοῦ **ME** καὶ **ΣΕ**». (Θεσσαλονίκη, 9 Ιουνίου 2016).

-----Original Message-----

From: Μπαμπινιώτης Γεώργιος [mailto:gbabiniotis@ARSAKEIO.GR]

Sent: Thursday, June 9, 2016 1:30 PM

To: siokos.apo@gmail.com

Subject: RE: babiniotis.gr :: Φόρμα Επικοινωνίας

Περί τού θέματος έχω μιλήσει, από γλωσσολογικής πλευράς, επανειλημμένως. Σε μια από τις προσεχείς εκπομπές μου στο ΒΗΜΑ FM (Τα 5λεπτα τής γλώσσας 10.55/ 15.55) θα μιλήσω πάλι για το θέμα. Η θέση μου είναι ότι και οι δύο χρήσεις (αιτιατική των Βορείων ιδιωμάτων και γενική των νοτίων ιδιωμάτων) είναι σωστές, αφού και οι δύο αποτελούν γλωσσική εξέλιξη της αρχαίας δοτικής. Τονίζω δε πάντοτε (με παραδείγματα) ότι η χρήση αιτιατικής στη θέση της δοτικής προηγήθηκε της εξέλιξης σε γενική. Αυτή είναι η ορθή γλωσσολογική εκτίμηση.

Στη γραμματική-σύνταξη δεν υπάρχει (σε τέτοιες περιπτώσεις διαφορετικής κατανομής) καλύτερη και χειρότερη, σωστή και λανθασμένη χρήση. Έχουν και οι δύο ίσα δικαιώματα.

Γ. Μπαμπινιώτης

Κι εμείς, ύστερα από ΟΛΑ αυτά, χωρίς ίχνος σεβασμού στην ζώσα αδιάκοπη στον χρόνο γλωσσική παράδοσι των γονιών μας, είτε αγράμματων είτε «γραμματιζόμενων», ΕΝΔΙΔΟΥΜΕ ανενδοίαστα και ηττοπαθώς στις ...πιέσεις και τους ανεργάτιστους χλευασμούς των «ΜΟΥ» και «ΣΟΥ» και «ΞΟΥδων». Ο υπογράφων παρακολούθησε με «τοπικιστικό οίκτο» τον εξ Έβρου καταγόμενο και ως πρώτο τηλεοπτικό δημοσιογράφο αναφερόμενο, **να υπομειδιά ειρωνικά** για τα «**ΜΕ**» και «**ΣΕ**» ενός Μακεδόνα με τον ίδιο συνεντευξιαζόμενου συνομιλητή του.. Γλωσσικός εξανδραποδισμός.. - ως γνωστόν ο Έβρος ευρίσκεται και βασιλεύει και **γερά «κρατάει»** μεταξύ Θεσσαλονίκης και Κωνσταντινούπολης..

Η γλώσσα μας υπέστη τις βίαιες Τριανταφυλλιδικές «αυθαίρετες κατασκευές» και τις πιο πρόσφατες Ραλλιδικές υποχθόνιες επιβολές (χαριστική βολή;).

Υφιστάμεθα καθημερινά και την πολυσχιδώς καταδυναστευτική δικτατορία της «εν πολλοίς αγράμματης» ελληνικής TV, η οποία με λεκτικούς «σαρδαναπολισμούς» και λοιπές ακροβασίες καταργεί τις πτώσεις και την σωστή ελληνική γραμματική σε απελπιστικά χαοτικές διαδικασίες.

Συμπερασματικά και ευθέως, «ούτως αδιαφιλονικήτως, αδιαμφισβητήτως και αδιασείστως εχόντων των πραγμάτων», ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΑ πλέον: Όσοι χρησιμοποιούν το «**ΜΕ**» και «**ΣΕ**» κινδυνεύουν μεν να χαρακτηρισθούν ως «επαρχιώτες» απ' τους ψεύτο-«κολωνακιώτες» - πλην όμως απολύτως αδίκως και πέραν πάσης αμφιβολίας παραλόγως.

Και όσοι επιμένουν να χρησιμοποιούν το «**ΜΟΥ**» και «**ΣΟΥ**» σίγουρα κινδυνεύουν, όντως και ελλόγως, όμως, αυτή τη φορά, να χαρακτηρισθούν ως «έρμαιοι του συρμού» και να δείχνουν «..αδαείς..», ορθότερα και ευγενέστερα: πλημμελώς «περί τα της συνέχειας της γλώσσας μας» ενημερωμένοι.

Πάντως, οι χρησιμοποιούντες το ορθόν «**ΜΕ**» και «**ΣΕ**» ας δείξουμε, όπως πάντα άλλωστε το κάνουμε εμείς, ανωτερότητα και ας μην χλευάζουμε τους «**ΜΟΥ**» και «**ΣΟΥδες**».

Και το ερώτημα, όμως, που αβίαστα προκύπτει εξ όλων αυτών και παραμένει αναπάντητο από όλους τους περιώνυμους «προστάτες» της Ελληνικής Γλώσσας και από το «επίσημο» Ελληνικό Κράτος (αν υπάρχει τέτοιο που ακούει, βλέπει και διορθώνει τα κακώς κείμενα): Η Ελληνική γραμματική βρίθκει διπλών τύπων, ΓΙΑΤΙ στο συγκεκριμένο θέμα οι γραφειοκράτορες, γραμματικοπλάστες δεν επιτρέπουν τουλάχιστον την χρήσι και των δυο τύπων «**ΜΕ**» και «**ΣΕ**», «**ΜΟΥ**» και «**ΣΟΥ**» ; ΓΙΑΤΙ απαγορεύεται και δεν συμπεριλαμβάνεται στην διδασκόμενη γραμματική των σχολείων μας και τιμωρείται στις βαθμολογίες η χρήσι τους;

→ «Αντιλαμβανόμαστε» γιατί πρέπει να τιμωρείται όποιος «παραποιεί» την έννοια του «ολοκαυτώματος».

→ «Αντιλαμβανόμαστε» τους λόγους για τους οποίους οι «λαθρομετανάστες» δεν πρέπει να ονομάζονται έτσι, ακόμα και όταν πράγματι έτσι είναι και να «σέρνονται» οι «παρεκτρεπόμενοι» μητροπολίτες στον εισαγγελέα.

→ Θα πρέπει να «αντιληφθούμε» ότι και «δικαίως» υποβαθμολογούνται οι μαθητές στα γραπτά τους όταν χρησιμοποιούν το «**ΜΕ**» και «**ΣΕ**» μας;

→ Είμαστε υπόδουλοι σε κάποια αόρατη, υπονομευτική των πάντων Ελληνικών, δύναμι και δεν το έχουμε **αντιληφθή**;

Με πατριωτική «γλωσσολογική» -και όχι μόνον- αγανάκτησι,

Απόστολος Γ. Σιώκος

Υ.Γ. Αξιότιμες Κυρίες, Αξιότιμοι Κύριοι,

α. Να σημειώσουμε την προσωπική μας άποψη και για τη χρήση της έκφρασης «μακεδονίτικο» σε αντικατάστασι του ορθού «**μακεδονικό**».

Δεν υπήρξε «μακεδονίτικη» φάλαγγα αλλά **ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ** φάλαγγα του Μ. Αλεξάνδρου. Δεν υπήρξε «μακεδονίτικη» δυναστεία αλλά **ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ** του Βασιλείου Βουλγαροκτόνου. Επίσης τα κρασιά μας και τα τραγούδια μας είναι **ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ** και όχι «μακεδονίτικα». Ξέρετε κανένα Μυκιναϊ(**ΤΙ**)κο ή Αχαΐ(**ΤΙ**)κο πολιτισμό; Για να μην επιστρατεύσουμε και τον μεγάλο λαϊκό τροβαδούρο, ο οποίος τραγουδάει «.. στα βράχια της Πειραιϊκής .. ». **ΔΕΝ** τραγουδάει της «.. Πειραιϊ**ΤΙ**κής ..».

Συγχωρέστε μας αυτές τις «εμμονές» αλλά δυστυχώς και από κάτι τέτοια ξεκινάει η άμβλυνσι τελικώς του αυστηρού-δωρικού χαρακτήρα του **ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ**.

β. Κι επειδή το «**ΤΡΙΑ**κόσια» δεν «βγαίνει» απ' το... **ΤΡΑΓΟΣ** αλλά από το «**ΤΡΙΑ**», ας μη δεχτούμε να μας το επιβάλουν όλοι αυτοί οι (θου, Κύριε, φυλακήν τω στόματί μου ...) ως «**ΤΡΑ**κόσια».

Απόστολος Γ. Σιώκος

Το **facebook** του Αποστόλου Σιώκου για άλλες σκέψεις κοινού ενδιαφέροντος και αναρτήσεις του, το βρίσκετε αν πληκτρολογήσετε «Apostolos Siokos» ή απευθείας στο λινκ <https://www.facebook.com/apostolos.siokos>

Το **e-mail-η-τδμειο** του: siokos.apo@gmail.com